

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16178/2024
03.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Даница Мишковић Молнар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранко Васиљевић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 784/24 од 20.03.2024. године, у седници одржаној 03.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 784/24 од 20.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 784/24 од 20.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 672/22 од 29.11.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиоца усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да се исели из некретнине, куће и парцеле у улици ... број ..., изграђене на парцели број .. површине 526 м², земљиште у грађевинском подручју, земљиште под зградом и другим објектом површине 59 м², имаоца права АА, право коришћења удео 1/1 Републике Србије на којој је изграђена породична стамбена зграда површине 59 м², назив АА, својина приватна удео 1/1 уписана у лист непокретности број .. к.о. Сремска Митровица, те испражњену од лица и ствари преда тужиоцу. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да на име неплаћеног закупа за кућу у улици ... број .., плати закупнину за период од 01.02.2021. године до 01.11.2023. године у износу од по 100 евра месечно, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од дана

доспелости сваког износа до исплате. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 116.150,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 784/24 од 20.03.2024. године, ставом првим изреке, жалбу делимично усвојио а делимично одбио па је преиначио пресуду Основног суда у Сремској Митровици П 672/22 од 29.11.2023. године, тако што је одбио захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђене износе закупнине за период од 01.02.2021. године до 01.07.2022. године, од доспелости сваког износа до 04.10.2022. године, као дана подношења тужбе, док је у преосталом побијаном а непреиначеном делу, првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију, захтевајући трошкове састављања тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је иселјење закупца из непокретности власништва закуподавца, због неплаћања закупнине и исплате дуваног износа закупнине. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 37. став 2. Закона о основама својинско-правних односа и одредбе члана 583. Закона о облигационим односима, на основу утврђеног чињеничног стања, да тужени, ни након опомене, није платио тужиоцу закупнину за утужени период. Тужени у ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија била дозвољена на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена

материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради чинидбе и исплате закупнине тужилац је поднео 04.10.2022. године, а вредност предмета спора је 220.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови за састав одговора на ревизију тужиоцу нису признати на основу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, јер му нису били потребни.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ству трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић